

Kétszer hét mesterlövész

2019 október 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Gondoltam egyet és el?vettem A hét mesterlövészt.

Ott lapult a többi DVD közt, és azon kívül, hogy kissé beporosodott a borítója, semmi nem utalt arra, hogy ne lenne naprakészen aktuális film. A hét mesterlövész persze nem pusztán aktuális, de örökzöld alkotás is, akárcsak az eredeti alapanyag, a *Kuroszava*-féle A hét szamuráj.

Viszont *John Sturges* westernváltozata közelebb áll hozzánk, olyan archetípusokat, karaktereket, cselekményt vonultat fel a film, amelyben igazán magunkra ismerhetünk.

És akkor most a lényeg, amely végig bennem motoszkált az 1960-as klasszikus nézése közben: ezt a filmet ma már nem lehetne leforgatni, bemutatni. A hét mesterlövésszel ugyanis súlyos problémák akadnak. Például halomra l?nek benne egy csomó mexikóit, és még véletlenül sem árnyalják a képet, hogy mondjuk a halomra löv?knek emiatt súlyos lelki problémáik lennének. A film egyenesen azt sugallja, hogy vagy ?k, vagy mi, és roppant korszer?tlen módon a jók a fehér mesterlövészek, a rosszak a mexikói banditák. Skandalum.

Felt?n? továbbá, hogy a hét mesterlövész nem pusztán fehér ember, hanem hangsúlyozottan heteroszexuális, macsó meg ilyesféle. Szerencsére ezt a súlyos fogyatékosságot a film 2016-os feldolgozása már helyrebillenti. Az új változatban ugyanis beletuszkoltak a gy?ztes csapatba indiánt, mexikóit, a mesterlövészeket magától értet?d?en néger vezeti, a megbízójuk pedig egy tökös n?. Nyilván hajszálpontosan így nézett ez ki a Vadnyugaton is, persze. A rossz mexikóiakat a talpig fehér iparmágnás váltotta fel, ? kegyetlenkedik az emberekkel, amíg a jók (immáron) színes koalíciója engedi neki. A szexuális vonal helyrebillentésére – fájdalom – a 2016-os változatnak már nem futotta, de elkeseredésre semmi ok. A Túl a barátságon Oscar-díjas filmalkotás óta minden civilizált ember tisztában lehet azzal, hogy a cowboyok alapvet?en buzik, csak a körülmények szerencsétlen összejátszása folytán látszottak eddig heterónak.

Roppant korszer?tlen ez az 1960-as változat, morfondírozok, és nézem tovább a filmet. Látom, amint Chris (*Yul Brynner*) felül a halottaskocsis fogatra, el?vesz egy szivart, kiköpi a végét, majd a talpáról tüzet gyújt, és a lovak közé csap. Közben Vin (*Steve McQueen*) megtölti a fegyverét, leveszi a kalapját, belenéz, megigazítja, visszateszi. Filmtörténet. Ahogyan a párbeszédük is:

– Most érkeztél?

– Igen.

– Honnan?

– Dodge-ból. És te?

– Tombstone-ból.

– Van ott valami akció?

– Nincs. Tombstone-ban?

– Ugyanaz. Az emberek letelepedtek.

– Mindenütt ugyanaz van.

1960-ban az amerikai film még uralja a saját mítoszát. A szófukar, kemény, szabad amerikaiak mítoszát. *Charles Bronson* tökéletes fels?teste mozdul, és a hasáb immáron t?zifaként hull darabjaira. A gyerek, aki kimegy a moziból, olyan er?s és férfias akar lenni, mint Bronson. És elhiszi, amit Chris lök oda mellékesen a másiknak, amerikai közhelyként, de 1960-ban még létez? igazságként: ez egy szabad ország. Az 1960-as mozifilm néz?je azzal az érzéssel megy haza, hogy a bukás nem vereség, a gy?zelem nem ünnep, a rosszat ugyanúgy elszenvedi a harcos, mint a jót. És hogy a lét értelme nem a szakadatlan harc, hanem a megbomlott rend helyreállítása. A megvédelmezett falu lakói legy?zik félelmüket, és kiállnak magukért. Mostantól mindig. Ez a lényeg, és persze az önfeláldozás, a gyengék, az elesettek védelme, nem pénzért, nem dics?ségért, hanem azért, mert ez a világ rendje, ez a helytállás parancsa.

A 2006-os változatban már elmosódik az erkölcsi üzenet. Az a film pusztán szórakoztat, és patikamérlegen adagolja a politikai korrektséget. Nincs alapító mítosz, nincs szabad Amerika, nincs jogszolgáltatás. A 2016-os változatban már kozmetikáznak, visszamen?leges hatállyal. Úgy, ahogyan az a valóságban soha nem esett meg.

John Sturges még nem ilyen Amerikát akart. Az ? filmje még a régi világról szól, ezért szükségszer?en szembesít minket a mai helyzettel. Azzal, hogy mib?l mivé lett a hajdani szabad farmerek hazája. Azzal, hogy a jólét eltompítja az érzékelést, hogy mindig egy kicsit éhesnek kell lenned ahhoz, hogy jobb, hogy gy?ztes legyél. Arról is szól A hét mesterlövész, hogy – amennyiben ép erkölcsi érzékünk van – ezerszer jobb egy kicsit bunkónak, faragatlannak lenni, mint kifinomult, búra alá zárt okoskának. A langyosakat kiköpi az Isten – ez éppen így nem hangzik el A hét mesterlövészben, de éppen el is hangozhatna.

Azzal a rossz érzéssel zárjuk a filmet, hogy Chrisnek talán mégis igaza van, amikor zárómondatként leszögezi, hogy a parasztok gy?ztek, de ?k, tudniillik a mesterlövészek vesztettek. ?szintén mondom: gyerekkorom óta gondolkodom azon, miért is veszített a gy?ztes? Talán azért, mert az a gy?zelem nem járt lelki megnyugvással. Mert nem tudnak abban a faluban maradni, letelepedni, ahogyan ifjú társuk, és útra kelnek, újabb és újabb városokba, életük fogytáig.

Talán. De nem biztos. Lehet, hogy Chris egyszer?en el?re látta a jöv?t, ezt a nyúlós masszát, az erények halálát, a mocskos és hazug világ eljövetelét. Chris el?re látta Amerika pusztulását. A kort, amelyben az emberek már nemcsak letelepedtek, de a józan eszüket és a tartásukat is elveszítették.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló